

Kurz Pracovník péče seniory

Služby asistovaného bydlení v domácí péči a komunitním prostředí pro seniory

Základní koncepty služeb asistovaného bydlení

2014-1-CZ01-KA202-002058

1. Základní koncepty služeb asistovaného bydlení

"Moudrost přichází se zimami." - Oscar Wilde

Pokud existuje potřeba, lidstvo má vynikající schopnost vymyslet řešení. První zraková pomůcka byla vynalezena kolem roku 1000, nazývaná čtecím kamenem. Byla to skleněná koule, která, když byla položena na text, zvětšovala písmena. V roce 1808 postavil Pellegrino Turri z Itálie první psací stroj, aby pomohl své slepé přítelkyni kontese Carolině Fantoni da Fivizzano čitelně psát. Patent Alexandera G. Grahama Bella na telefon v roce 1876 byl vedlejším produktem jeho studia sluchově postižených. V nedávné době vytvořil Gregg Vanderheiden, profesor na Wisconsinské univerzitě v Madisonu první komunikační zařízení pro lidi, kteří nemohou mluvit, a dnes pokračuje ve své práci, aby se světová internetová síť stala přístupnější pro osoby se zdravotním postižením. Pokrok v oblasti informačních a komunikačních technologií začal umožňovat poskytování zdravotnických a pečovatelských služeb na dálku, což umožňuje, aby byly ohrožené osoby podporovány ve vlastních domácnostech spíše než v nemocnicích nebo v pobytových zařízeních.

Asistenční technologie je rigorózní multidisciplinární oblast, která spojuje akademické instituce, inženýry, vědce, lékaře a veřejnost z celého světa za účelem sdílení znalostí a zlepšení života lidí s chronickými nemocemi a zdravotními postiženími.

Jedním z největších úspěchů lidstva je zvýšená dlouhověkost. Lidé žijí déle díky zlepšené hygieně, výživě, pokrokům v medicíně, zdravotní péči, vzdělání a ekonomickému blahobytu. Populace je klasifikována jako stárnutí, když starší lidé získají poměrně větším podíle na celkové populaci. Globální stárnutí, způsobené poklesem míry plodnosti a pozoruhodným nárůstem délky života, je v dějinách lidstva bezprecedentní a přítomné ve všech oblastech života.

Podle odhadů Organizace spojených národů se očekává, že počet osob stáří 60 let a více se zvětší z 688 milionů v roce 2006 na 2 miliardy (22% světové populace) do roku 2050. Poprvé bude více starších lidí než dětí do 15 let. Různé země se nacházejí ve velmi odlišných fázích tohoto procesu a tempo změny se velmi liší. Například Japonsko zaznamenalo velmi rychlé stárnutí a muselo rychle reagovat na tento jev, zatímco populace zemí, jako je Austrálie, stárnou mnohem postupněji. Rychle stárne i mnoho rozvojových zemí.

Stárnutím populace bude ovlivněno mnoho aspektů lidského života, včetně práce, bydlení, dopravy, volného času, zdraví a vztahů. Pro vlády a tvůrce politik je nejlepší vzorec pro úspěch ve stárnoucím světě to, aby si uvědomili jak výzvy, tak příležitosti vyplývající z tohoto fenoménu dlouhověkosti.

Stárnutí by nemělo být považováno za negativní proces. V roce 2006 celosvětový průzkum stárnutí, který se týkal 21 zemí a přibližně 21 000 osob ve věku 40 let a více, zjistil, že se jednotlivci obecně cítili ve stáří dobře. Průzkum rovněž ukázal, že starší generace nejsou jednoduše pasivní příjemci rostoucího množství péče; Nadále poskytují důležitou podporu v rámci rodiny, společnosti a pracoviště. V mnoha zemích mají starší obyvatelé vyšší úroveň vzdělání a lepší finanční zdroje než předchozí generace.

Prodloužení délky života vedlo k posunu hlavních příčin smrti a onemocnění. Na počátku 20. století byly hlavními ohroženími života infekční a akutní onemocnění. Dnes je jedním z hlavních epidemiologických trendů nárůst invalidity v důsledku chronických a degeneračních onemocnění, jako jsou kardiovaskulární onemocnění, cukrovka, rakovina, ztráta zraku a sluchu a demence. Tyto nemoci ovlivňují populace na celém světě bez ohledu na výši příjmů. Podle zdravotnického průzkumu WHO odhaduje, že více než miliarda lidí žije s nějakou formou zdravotního postižení (asi 15 procent světové populace).

S větší kupní silou chtějí starší lidé zůstat fit, aktivní a samostatní. Sektory zdravotní a sociální péče nejsou pro moderní potřeby dobře vybaveny. Ve vyspělém světě stále dominují systémy zaměřené na nemocnice s často nenavazujícími službami, často uzamknutými v sílech spravovaných poskytovateli, zatímco v mnoha zemích v rozvojovém světě zůstávají služby zdravotní a sociální péče chudé nebo neexistují.

Pro osoby s chronickými onemocněními nebo postižením závisí schopnost participace ve společnosti na tom, zda jsou jejich potřeby aktivně řešeny. Bez takové podpory mohou být jednotlivci závislí na rodině, která se bude muset vzdát placeného zaměstnání, aby se o ně starala. V mnoha případech to vede k tomu, že obě strany mají nižší životní úroveň v důsledku snížení příjmů a sociálního vyloučení. Například ve Velké Británii, průzkum z roku 2011 ukázal, že 4 z 10 lidí bylo v dluhu v důsledku poskytované péče, a jedna osoba ze dvou byla nepříznivě ovlivněna stresem z finanční zátěže v souvislosti s poskytovanou péčí. Rozvíjející se technologie mají potenciál umožnit lepší přístup a snížit náklady spojené se zdravotní a sociální péčí.

V posledních desetiletích se informační a komunikační technologie staly všudypřítomné v celé společnosti. Pokroky technologie senzorů a nástroje založené na internetu vytvořily nové způsoby poskytování zdravotní a sociální péče. Spolu s tímto vývojem byly vytvořeny nové pojmy, jako jsou asistenční technologie, telemedicina, tele-care, tele-health, e-health a m-zdraví. Zatímco každá technologie pokrývá jinou oblast, existuje mezi nimi značný překryv.

Asistenční technologie

Termín zahrnuje širokou škálu zařízení, včetně "no-tech" položek, jako je suchý zip, které umožňují snadné upevnění oděvu, "low-tech" řešení, jako je berle nebo výtah na schodišti a "high-tech" jako jsou senzory, které monitorují pád, požár nebo záplavu, stejně jako balíčky tele-care a tele-health. Tyto systémy mohou být podpůrné, preventivní a reakční a mohou být klasifikovány podle jejich role. Asistenční technologie může také pomoci pečovateli.

Namísto toho, aby manžel musel číst dopis své manželce, která má vážnou vadu zraku, žena může použít softwarovou lupou nebo skenovací a rozpoznávací aplikaci. Člen rodiny, který žije daleko od svých, může zůstat v kontaktu prostřednictvím video-hovorů nebo monitorovat jejich pohyb v domě pomocí snímacího softwaru přes internet.

Typy podpůrných technologií

Pomocné technologie mohou být podpůrné, preventivní nebo reakční a mohou být klasifikovány podle jejich role.

Podpůrné technologie pomáhají jednotlivcům plnit úkoly, které pro ně jinak mohou být příliš těžké, například:

- Upozornění na medikaci
- Zvedání do schodů
- Naslouchátko
- Lupa

Reakční technologie pomáhají jednotlivcům vyrovnat se s riziky a spustit poplach, například:

- Alarm na přívěšku
- Detektor plynu

Preventivní technologie pomáhají předcházet nebezpečným situacím a spustit poplach, například:

- Předpověď pádu
- Monitorování pro hodnocení fyziologických příznaků
- Monitorování obsazení místností.

Literatura

1. Leeson, G W & Harper S (2008) Some descriptive findings from the Global Ageing Survey (GLAS): Investing in Later Life (Některé popisné poznatky z Globálního výzkumu stárnutí (GLAS): Investice do pozdějšího života). Oxford: Oxford Institute of Aging, University of Oxford, 2008
2. Carers UK (2012) Budoucí péče: Péče a technika v 21. století. Rada pro technologickou strategii: Londýn Carers UK (2012) Future Care: Care and technology in the 21st century. Technology Strategy Board: London